

Frugt i Vekselloven fra 1880, Fimaloven fra 1889 og Søloven fra 1892.

Lovforslaget Bestemmelser skulle kun komme til Anvendelse, forsaavidt ikke andet er udtrykkelig aftalt eller maa anses for indeholdt i Aftalen eller følger af Handelsbrug eller anden Sædvane. Lovforslaget angaar ikke Køb af fast Ejendom, men paa den anden Side angaar det enhver Art af Køb og Salg (udenfor fast Ejendom), enten det er Handelskøb („Køb som indgaaes mellem Handlende i eller for deres Bedrift“) eller almindeligt Køb, kun at der paa enkelte Steder indføres nogle særlige, strengere Regler, hvor det drejer sig om Handelskøb. Om hvem der skal anses for Handlende, giver Lovforslaget den Regel, at som handlende anses „enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer, at drive Veksellerer- eller Bankforretning, Forsikringsvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk eller Fabrik, at overtage Udførelse af Bygnings- eller Anlægsarbejder eller at befordre Personer, Gods eller Meddelelser. Dog anses ikke som Handlende den, som uden anden Medhjælp end sin Ægtefælle, sine Børn under 15 Aar og sit Hustyende driver Beværtning, Haandværk, Befordringsvirksomhed eller saadan ringe Handel, hvortil ikke kræves særlig Adkomst, eller hvortil Borgerskab udstedes uden Betaling.“ — Lovforslagets Bestemmelser om Køb skulle ogsaa finde Anvendelse paa Bytte.

I Kapitlet „om Bestemmelse af Købesummen“ gives den Regel, at naar et Køb er afsluttet, men intet er aftalt om Købesummens Størrelse, „har Køberen at betale, hvad Sælgeren fordrer, forsaavidt det ikke kan anses for ubilligt“, hvortil for »Handelskøb“s Vedkommende knyttes den Regel, at naar Regning er tilstillet Køberen og han ikke, saa snart ske kan, gør Indsigelse mod den i Regningen anførte Pris, „er han pligtig at betale denne, medmindre lavere Pris oplyses at være aftalt, eller Regningen er aabenbar urimelig“. — Med Hensyn til „Leveringsstedet“ gives den Hovedregel, at Sælgeren har at levere Salgsstanden paa det Sted, hvor han ved Købets Afslutning havde sin Bolig. Drev han paa dette Tidspunkt Forretning, og stod Salget i Forbindelse dermed, skal Levering ske paa Forretningsstedet. Med Hensyn til „Distancekøb“ gives derhos den Regel, at naar Genstanden af Sælgeren skal forsendes fra et Sted til et andet for der at overgives i Køberens Besiddelse, anses Levering for sket, naar Genstanden er overgivet til en *Fragtfører*, som har paataget sig Forsendelsen fra vedkommende Sted, eller den, hvis Afsendelsen sker med Skib, er bragt indenfor Skibssiden. — Angaaende *Levering*